

[Annette Just]

se, sådan at den hele tiden er ajourført. At det så også betyder sammenlægning af et par seminarier i København, så man kan gøre det billigere og bedre, synes jeg egentlig kun må være en fordel.

Men når det gælder det, der i øvrigt er blevet sagt i særdeleshed af SF, var der noget, der undrede mig. I det første indlæg fra SF's side blev der talt om alle disse krav, der bliver stillet til miljø, til det tværfaglige, til politikken, til de sociale forsøgsordninger, til forældrekrævende voksenpolitik osv., og så siger jeg: Hvornår begynder I at tale om, hvad der betyder noget for børnene?

Fremskridtspartiet så gerne, at vi kunne sige: Lad dog en af forældrene blive hjemme og passe de børn, det havde de meget bedre af. Men det kan ikke lade sig gøre lige her og nu – og slet ikke under dette punkt – men det ville afgjort være bedre for børnene, om de havde en voksenkontakt, som de havde tillid til. Jeg synes, det burde glide lidt i baggrunden i alle disse uddannelser af pædagoger, hvilke miljø- og tværfaglige politikker der bliver kørt, hvilke socialforsøg der bliver lavet osv., og at man til gengæld skulle koncentrere sig i endnu højere grad om, hvad der gavner børnene.

På dette grundlag vil vi selvfølgelig afvise SF's dagsordensforslag, men jeg synes, det er vigtigt, at vi holder diskussionen i gang i Uddannelsesudvalget, hvor jeg mener vi kan foreslå helt anderledes konstruktive muligheder inden for den givne lovgivning. Det synes jeg ville være meget bedre end bare at nedsætte endnu et udvalg, som skal afgive endnu en betænkning, vi ikke kan bruge til særlig meget. Lad os få noget konstruktivt samarbejde dér, hvor det er nødvendigt.

Merethe Due Jensen (KRF):

For at de forældre, der ønsker deres børn passet på institution, kan være sikre på, at børnene får den bedst mulige pasning, er det nødvendigt at skabe en dygtig og alsidigt uddannet stab af pædagoger.

Ifølge ministerens svar på forespørgslen er der ikke planlagt nedlæggelser på pædagogseminarierne, tværtimod er der afsat midler til ekstra hold på bl.a. børnehave- og fritidspædagogseminarierne på finansloven for 1988. Det synes jeg er glædeligt, da det er vigtigt så vidt muligt at sikre, at pædagoger uddannes lokalt.

Men da udsigterne for den danske økonomi fortsat vil være dystre mange år frem endnu, må pædagogseminarierne på lige fod med det øvrige samfund medvirke til offentlige besparelser på de områder, der gør mindst ondt, og som bevarer uddannelsernes høje kvalitetsniveau. Men i denne sag som i så mange andre må det altid bero på en vurdering, hvor der skal spares.

Jeg har intet imod pædagoger, men fru Ebba Strange sagde, at småbørnsforældrene ønsker institutionspasning, og det synes jeg er at tage munden for fuld. Mange forældre ønsker en økonomisk ligestilling på pasningsområdet, men der er reelt ingen valgmuligheder i dag – den diskussion kan vi dog tage en anden dag.

Vi kan tilslutte os undervisningsministerens svar på forespørgslen og må afvise dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det, jeg henviste til, da jeg sagde, at forældre ønskede daginstitutionsplasser til deres børn, er de undersøgelser, der er lavet af Socialforskningsinstituttet, hvor man har spurgt småbørnsforældrene, hvilken form for pasning de ønskede til deres børn. Det er det, jeg har bygget det på, og ikke udtalelser fra tilfældige venner og bekendte.

Jørgen Tved (FK):

Det kan være meget fornuftigt, at SF en gang imellem frigør sig lidt fra de snærende bånd, der vel kan ligge i studiekredsarbejdet med Socialdemokratiet. Det synes jeg de skal have tak for, og jeg havde faktisk opfattet forespørgslen som et forsøg på at redde et par seminarier i København, men efter at have set dagsordenen har jeg forstået, at det ikke er det, sagen drejer sig om. Det var måske også lidt naivt af mig at tro, at man sådan uden videre på én gang kunne frigøre sig fra fastlåsnings til Socialdemokratiet, men jeg havde altså nogle forhåbninger. Jeg skal så udtrykke det lysegrønne håb, at det, man nu er i gang med, vil føre til lidt bedre resultater, således at vi måske kunne begynde at se en oppositionspolitik fra SF både til den regering, der sidder, og til de bånd, man har til Socialdemokratiet.

Hvad er det, det drejer sig om? Der er ingen grund til at putte noget under stolen: Vi har en regering og en undervisningsminister, der i al